

1 Maig. 1956

Bemollgat nostre: He duptat sempre d'escrivre'l en català. Tota la benevolència per part seva a les faltes.

La Tramuntana no ens deixa un moment. Ara l'he conegut. Però la tenda de campanya no ens deixa dormir. Més d'una malalta m'ha caigut damunt el cap d'un recluta. I com jo soc recluta...

Sento no pugui estar amb tot l'Índice temut la jornada del 9; però precisament el 10 jurem bandera. Fet cerimoniós.

El meu esperit bel·licol dorm. Gràcies a Deu no es desperta davant totes aquestes manifestacions patriòtiques. El país es algo meritament seriós. Una mena de "cantan" amb infinites possibilitats.

El fusell, per altra part, es un instrument interessantíssim que rebota davant lo ual amb gran perícia per part seva. I lo curiós es que no dona mai al negre. Menys mal que el "cabo" es bon noi i para ell fallo per alt. Amb holleres el blanc sembla qualque cosa diferent a un blanc.

Vareu baixar un desapte. Per la revisió mèdica. Vats, reuse als pares fins sense llicència militar. El tinent no ens deixava sortir. El pel em va tremolar. Jo que no he tingut mai valentia personal.

El Tinent Coronel que Vd. em senyala no es coneix aquí adalt. De tots modes ja farem lo uniuim possible per lliurar-nos de la Collada (lloc de pic i pala)

El sol ja comença aquí moltes hores d'En Pali. I els nubots a la tardò i a les matinaldes. He fet dues imaginaries de 4 a 6. I la poesia s'impone al fet, a la Tramuntana i al "Sargento Marques" que passa unig "Trompa"

Un petit record el dia 9. Jo comprendc qui En Nadal crida molt i amb raó; però lo poc fet ha estat amb tota la bona voluntat.

Voldria manant-li una bratada d'aire de muntanya i mar. Amb els records del seu disciple

Guay